

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۴ مهر ۹۷

خطبه‌ی ولادت امام موسی کاظم (ع)

شکر و سپاس پروردگاری را سزااست که همواره چلچراغ هدایت را بر نفس‌های بندگان خویش فروزان فرمود تا رهروان حقیقت را از سرداب‌های غیبت جانشان به حضور درگاه ملکوتی‌اش فراخواند تا خویش خویشان را بیابند و آنگاه که یافتند سپاسگزار خالق خویش باشند. سپاسی که ریشه‌ی جانشان را از پوسیدگی افکار باطلشان نجات می‌دهد و ایام عمرشان را غنیمتی می‌سازد که معرفت طلبان به‌سوی گنجینه‌ی آن حرکت می‌کنند و در طمع گرفتن تحفه‌ای بر سایبان انتظار قدم می‌گذارند تا جانشان را از دریای معرفتی سیراب کنند که نامش حق است.

پس شکر و حمد و سپاس بر پروردگار مهربان و بنده‌نواز را سزا که از حکمت و لطف و کرمش حق و باطل و بد و خوب را به جان آدمی الهام نمود و پیامبران را برای یادآوری و هدایتش برگزید و امامان را برای تشخیص آن انتخاب فرمود که اگر آدمی حق را در وجودش نکشته باشد به انتظاری دل‌بسته که سعادت و فرج جانش در آن است که خداوند کریم در قرآن چنین فرمود:

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون خدا و پیامبرش شما را به چیزی فراخوانند که زندگی‌تان می‌بخشد دعوتشان را اجابت کنید.»

چه زیبا سرور عالمیان حضرت زهراى مرضیه (س) آن را توصیف فرمودند که برکات پروردگار در زمان نشان از قدرتی دارد که همواره معجزات پیامبران در صفحه‌ی زمان آمده و رفته است. وقتی آمده جان عالم سر اطاعت فرود آورده و جان آدمیان از آن گریخته است تا گذشتگان عبرت آیندگان گردند. آیندگانی که به صفحه‌ی زمان آمدند حق و باطل را بشناسند. کتاب آسمانی را در کلام حقش اطاعت کنند آنگاه که می‌فرماید: ای فرزندان آدم جا به جای پای شیطان نگذارید تا شما را هم مانند پدر و مادران از بهشت براند. آنچه شیطان راند حقیقت حق بود تا دیده‌ها و دل‌ها در حجاب خواهش‌های درونی و لذت‌های ظاهری از رتبه و مقام خویش به سرزمین

غریبی مهاجرت کند که یار و یآوری جز وسوسه‌ی نفس ندارد. پس آنچه کتاب آسمانی به آن فرمان می‌دهد معجزه‌ای است که عقل را به میدان محاسبه می‌آورد تا اطاعت را بیاموزد.

بله با این فرموده‌ی گهربار درمی‌یابیم که تنها راه نجات و رستگاری اطاعت از فرموده‌های پیامبر گرامی اسلام، خاتم انبیاء، رسول اکرم، حضرت محمد (ص) و امامان معصوم که همان دستورات خداوند رحمان در قرآن کریم است که ما در این شب به شکرگزاری میلاد یکی از گنجینه‌های خلقت در این خانه‌ی مقدس دور هم جمع شدیم. ایشان امام هدایت، صاحب علم و دیانت و تقوا، خزانه‌دار دانش پیامبران، معدن وحی و صاحب علم یقین، امام رئوف و شایسته، عابد و زاهد مولایمان امام موسی بن جعفر (ع) که رحمت خدا و برکاتش بر او و بر پدران و فرزندان گرامی‌اش باد.

ایشان در هفتم ماه صفر سال ۱۲۷ هجری در مدینه متولد شدند. بعد از شهادت پدر بزرگوارشان امام جعفر صادق (ع) عهده‌دار امامت شیعیان شدند و دوران امامت ایشان مصادف با ظالم‌ترین و فاسدترین خلیفه‌ی عباسی یعنی هارون‌الرشید عباسی بود که لعنت خدا بر او و پدران و فرزندان او باد.

امام موسی کاظم (ع) با وجود این ملعون و زندان و تبعید چنان حق را بر سر باطل کوبید که هارون‌الرشید به خیال خام خود برای نجات از آن ایشان را شهید کردند. امام موسی کاظم (ع) ثابت کردند که انوار امامت را نمی‌توان خاموش نمود. آن نور از سیاه‌چال‌های مخوف نیز می‌تواند همچون خورشید فروزان امت مسلمان را هدایت و نجات بخشد و ما امت آخرالزمان باید یقین بدانیم که پرده‌ی غیب مانع از انوار نجات‌بخش امامت مولا و سرورمان منجی عالم بشریت، عصاره‌ی نبوت و امامت، امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج) نیست. باید که خود را در تابش نور آن قرار دهیم تا در این زمانه‌ی ظلمت و تاریکی و جهل راه سعادت را گم نکنیم چون ما گنجینه‌ای بی‌نظیر از احسان پروردگار کریم را در کنارمان داریم اگر آن را گم کنیم در قیامت دلیلی برای ضعف و ذلت نداریم پس تا دیر نشده به دامن پرمهرش پناهنده شویم که

ما را از فتنه و فساد و کفر و ظلم زمانه نجات دهند. پس برای مدد جان ضعیفمان او را می‌خوانیم:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com